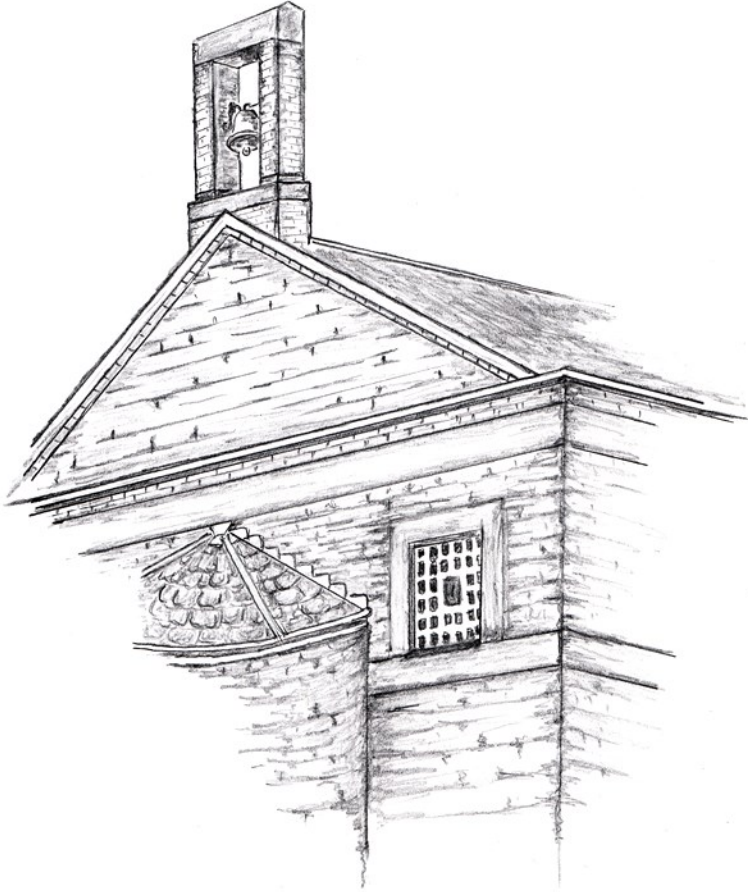

DOBBER

Berichten uit de Doopsgezinde
Gemeente van Purmerend

Jaargang 32 Nummer 02 jun/jul/aug 2020

Colofon

“Dobber” is een uitgave van de Doopsgezinde Gemeente Purmerend en verschijnt minimaal 6x per jaar, rond de 1e zaterdag van de maand. De maanden jan./feb. en juli/aug. zijn meestal gecombineerde nummers. Bijdrage “Dobber”: € 7,50 per jaar. (bank/giro zie boekhouder)

Copy: voor iedere 15e van de maand.

Vermaning: Julianastraat 7, 1441 EN Purmerend,
www.doopsgezindpurmerend.nl.
dgpurmerend@gmail.com

Voorganger: Vacant

Organist:: Vacant

Koster: Fam. J. Hoekstra, Botterstraat 33,
1443 ET Purmerend. Tel. 0299 479983

Boekhouder: W.J. Ernsting (zie secretaris)
IBAN: NL40INGB0001618909, (t.n.v. Doopsgez.
Gem. Purmerend)

Zusterkring: Iedere 3e woensdag van de maand (Vermaning)

Verhuur: W.J. Ernsting (zie secretaris)

Redactie: Mw. E. Ernsting-van Eeden, Purmerenderweg 136,
1461 DL Z.O. Beemster, Tel. 0299 434369
Email: eeve61bij@gmail.com

Bezorging: Claire Scherpenhuysen, tel. 0299 429627

Kerkenraad

Voorzitter: Dhr. G. Lankelma, Neckerweg 72, 1461 LG
Z.O.Beemster

Secretaris: Dhr. W.J. Ernsting, per adres Redactie

Lid: Mw. Y. Puymbroeck-Stuurman
Landauerstraat 14, 1445 PK Purmerend

Lid: Mw. C. Scherpenhuysen, Asterstraat 4,
1441 JA Purmerend, Tel. 0299 429627

Lid: Mw. E.C. Ernsting, M.L.Kingweg 93,
1444 EB Purmerend, Tel. 0299 420536

Lid: Mw. E. Baars, Purmerenderweg 89,
1461 DG Z.O.Beemster, Tel. 06 23641242

Van de redactie

Bij het uitkomen van de vorige Dobber hebben we nog net een vel kunnen bijsluiten dat de dienst van 15 maart niet doorging i.v.m. het Corona virus. Ik had toen niet bedacht dat we er nu, bij het verschijnen van de volgende reguliere Dobber, nog midden in zitten. Hoewel de maatregelen nu wel versoepeld worden blijft het opletten, afstand houden, vaak handen wassen, handencrème smeren en wat er allemaal nog meer bij komt kijken.

Ik ben in ieder geval blij dat de diensten weer hervat worden, al is het anders dan voor 15 maart.

Helaas gaat het bezoek van het dameskoor uit Ladantsy (Oekraïne) eind juni niet door. Er is dus ook geen concert. We hopen in de toekomst (in 2021?) het koor te mogen ontvangen, als het zover is hoort u daar meer over.

Er is weer veel te lezen in deze Dobber.

Er is een vervolg verhaal over ons bezoek aan de Oekraïne (Ladantsy) in februari van dit jaar.

Heeft u zelf iets beleefd of te vertellen, stuur het rustig in dan kijken we hoe we het kunnen plaatsen.

De volgende Dobber komt begin september uit. Kopij uiterlijk 15 augustus inleveren bij eeve61bij@gmail.com (Erica)

Veel leesplezier, blijf gezond en tot de volgende keer,

Erica

Rectificatie

In de Dobber special nr. 04 heb ik geschreven dat mevrouw Schenk-Hofker is overleden. Haar meisjesnaam had ik verkeerd gespeld, mijn excuses hiervoor. Zoals het nu geschreven is, is juist. In deze Dobber, zoals beloofd, een kort in memoriam.

Erica

Diensten/Agenda

Zo. 21 juni	10.00 uur	Ds. J. Kubacki
Zo. 5 juli	10.00 uur	Drs. M. Visschers-Woestenburg
Zo. 19 juli	10.00 uur	Dhr. W. Michels
Zo. 2 aug	10.00 uur	Ds. L. Baars
Zo. 16 aug	10.00 uur	Ds. J. Kubacki
Zo. 6 sept	10.00 uur	Drs. M. Visschers-Woestenburg
Zo. 20 sept	10.00 uur	Ds. J. Klanderman

Van de kerkenraad

Woensdagavond 10 juni is de kerkenraad bij elkaar geweest in de kerk.

Er is uitgebreid gesproken over wat er nodig is om weer diensten te kunnen houden. Zoals u in de laatste nieuwsbrief (Dobber special nr 5) heeft kunnen lezen gaan we de diensten in de kerk weer opstarten.

Daarnaast is er gesproken over het laatste stuk van de restauratiewerkzaamheden van het gebouw. De ramen in de keuken zijn bijvoorbeeld nog van enkel glas. Deze gaan vervangen worden door dubbel glas.

Ook wordt er onderzocht hoe de kerkenraadskamer gemoderniseerd, maar vooral ook functioneler ingericht kan worden.

Er zijn ook ideeën voor nieuwe activiteiten (natuurlijk rekening houdend met de covid-19 richtlijnen). Als daar meer over bekend is hoort en leest u hier natuurlijk meer over.

De Dobber special nr. 5 is de laatste als vervanging van de kerkdiensten die niet door zijn gegaan. Immers, gelukkig hebben we de diensten weer kunnen hervatten. Deze reguliere, uitgebreide Dobber blijft 4x per jaar verschijnen. Daarnaast krijgt u, wanneer er bijvoorbeeld nieuws te melden is van een speciale activiteit, tussendoor een nieuwsbrief om u op de hoogte te houden.

Niet vergeten: als u naar de kerk komt, even aanmelden!

Het was een productieve vergadering, in september 2020 komen we weer bij elkaar.

Willem Jan

Personalia

Zoals in de Dobber special nr. 4 stond is op 8 mei j.l. mevrouw Schenk-Hofker overleden. Zij bleef, op afstand, betrokken bij de Doopsgezinde gemeente Purmerend. Haar man is jaren actief lid geweest, hij bekleedde de functie van boekhouder. Nadat hij overleed wilde zij graag het kerkblad blijven ontvangen. Evenals velen zat zij door Corona in haar eigen huis in quarantaine, hoewel zij het niet gehad heeft. Op 8 mei is zij aan een hartstilstand overleden.

Wij wensen haar familie en vrienden heel veel sterkte in deze bijzondere en moeilijke tijd.

Dat zij mag rusten in vrede

Erica Ernsting-van Eeden

Voorstellen Liesbeth Baars

Beste leden en belangstellenden,

Vanuit de kerkenraad is mij gevraagd om deel te nemen in het bestuur.

Hoewel ik niet Doopsgezind ben, voel ik me betrokken bij de gemeenschap in Purmerend en het Doopsgezind kerk-zijn.

Als u mij zou vragen; ‘hoe ga je je deelname in de kerkenraad vervullen?’ Wel nu. Ik wil graag meedenken over hoe we samen een gemeente zijn. Ook zal ik in enkele diensten voorgaan, maar dat doe ik al een aantal jaar.

Als u zal vraagt; ‘in welke functie doe je dat?’ Dat doe ik door actieve betrokkenheid bij de leden en belangstellenden. Het kan dus zijn dat ik u uit belangstelling mail of bel. En u kunt natuurlijk ook contact met mij opnemen. Ik hoor graag van u. Betrokkenheid was en is de basis van mijn predikant-zijn. Ik was dit in Graft De Rijk- dus om de hoek-, in Amsterdam - ook niet ver weg- en in het Hagaziekenhuis in Den Haag. Telkens weer was het boeiend om zoveel verschillende mensen te ontmoeten, vele wijzen van geloven of niet geloven, culturen en levensvragen. Zeker in deze, onze tijd, en in de Doopsgezinde gemeenschap is het niet onbelangrijk om elkaar te blijven ontmoeten.

ds. Liesbeth Baars

Ladantsy, een historische bijeenkomst

Wij kwamen donderdag 13 februari in Ladantsy aan, dit was vlak voor Maria lichtmis. Dat betekent het eind van de kersttijd (die daar op 6 januari begint). Het was ons eerste weekend daar, het zat vol van liturgische bijeenkomsten, één sprong er uit. Maar eerst even wat achtergrond informatie.

In Ladantsy zijn twee kerkelijke gemeenschappen actief, de Grieks katholieke kerk, dit is de kerk waar wij te gast waren en de Oekraïens orthodoxe kerk. Beiden hebben in Ladantsy een eigen kerk gebouw. Er werd nooit kerkelijk samen gewerkt totdat Yvan hier kwam. Kerst 2018 zijn beide groepen buiten naar elkaar toe gelopen en hebben toen samen halverwege tussen beide kerken in kerstliederen gezongen. Wat gebeurde er toen wij er waren?

Er was een vesper in de kerk van de Oekraïens orthodoxe gemeenschap. Deze vesper werd gedaan door Yvan en zijn Oekraïense collega. Voor het eerst in de geschiedenis hadden deze kerke-

lijke gemeenschappen een gezamenlijke viering. We hebben gehoord dat ze pas achteraf goedkeuring hebben gevraagd van de kerkelijke leidingen. Ik hoop dat deze samenwerking langzaam kan worden voortgezet en misschien wel uitgebreid. Ik vond het een bijzondere vesper met deze twee voorgangers en ben blij dat we dit hebben mogen meemaken.

Jan Meine

Groeien in crisistijd

Het wonder van de kleine goedheid. Ik leerde dit begrip van rouwdeskundige Manu Keirse. We schreven elkaar midden in de coronacrisis elke dag een brief. In zijn eerste schrijven begon deze Vlaming met een pleidooi voor het wonder van de kleine goedheid. Daar bedoelde hij mee dat er in het nieuwe normaal van anderhalve meter een medicijn is tegen isolement en op je eigen plek blijven: het wonder van de kleine goedheid. Juist nu ook in de zomer alles nog in het teken staat van de crisis helpt het om beter te gaan zien hoe mensen goed doen ten opzichte van elkaar. Juist vanuit gelovig perspectief is dit een eerste opdracht: om geraakt te worden door de aanblik van de ander en goed te doen. Ieder die deze uitdaging aanneemt, beleeft een inspirerende zomer, omdat de crisis een kans is om te groeien in liefde naar de ander en naar God toe.

In een landelijk dagblad werd een seculiere gedachte geopperd die wij als christenen in onze tweede natuur hebben: nataliteit. Dat is het verlangen en het vermogen om het leven te zien als een kans op vernieuwing. Het is een begrip van Hannah Arendt. Als je het gelovig wilt zeggen: God werd niet voor niets mens en Christus verrees niet voor niets uit de dood. Leve het nieuwe begin.

Laat je bij dat nieuwe begin dan leiden door Katharina Michiels, abdis van de trappistinnen in Brecht. Daar komt nu niemand langs op weg naar Frankrijk, want we blijven allemaal in Nederland. En daar, in onze eigen kleine ruimte, leert deze abdis: blijf op je plek en kom tot leven. Hoe? Aanvaard je beperkingen, geef structuur aan je dag, wees niet te gulzig en heb de moed mild voor jezelf en de ander te zijn. Als je dat doet, kom je tot leven en misschien wel nader tot de ander en tot God.

Leo Fijen

Zomer

In zomerlichte luchten
zag ik plots
een vlinder gaan
van links naar rechts
van rechts naar links
zwenkend
op de vleugelvlicht
van mijn gedachten
verdween hij
naar de horizon
welk een vreugde
schonk hij mij
in zijn zo kort bestaan

Oeke Kruythof

Eten

Eten moeten we allemaal, we hebben nu eenmaal voedsel nodig als brandstof voor ons lichaam. Maar wat we eten heeft grote invloed op de omgeving om ons heen. De corona tijd heeft ons daar meer bewust van gemaakt. Het was niet meer zo vanzelfsprekend dat wat we wilden hebben in de winkel lag, een deel van de aanvoer door de lucht en over de weg liep niet of moeizaam. We hadden meer tijd om thuis te koken, uit eten gaan ging niet meer. De lokale aanbieder van voedsel kreeg het hierdoor veel drukker. Een plaatselijke boer die geiten kaas verkoopt leverde veel aan de horeca maar kon zijn omzet meer dan volledig goed maken met de verkoop in de winkel. Van twee dagen in de week ging hij open naar vijf dagen en het was er bijna altijd druk. Zo ontdekten veel mensen de lokale verkoper van voedsel en dit is veel duurzamer dan het voedsel wat over grote afstanden moet worden aangevoerd. Een nadeel is dat niet altijd alles voorhanden is. Zo kwam het voor dat we misgrepen naar gist kennelijk waar er veel meer mensen brood zelf gaan bakken. Een groep doopsgezinden die al eeuwen lang zelf voor hun voedsel zorgen zijn de Amish, daarom tot slot een recept van deze groep vertaald uit het kookboek *The Best of Amish Cooking*.
Aardappel soep, deze soep staat hoog op de lijst van vaak gegeten soepen.

Nodig 3 tot 4 aardappels geschild en in stukjes

Handje klein gesneden selderij

375 ml water

2 eetleppels boter of margarine

1 liter melk

1 eetlepel peterselie

Zout en pepen naar smaak

2 hard gekookte eieren in plakjes

Kook de aardappels met de selderij en de boter tot dat deze zacht zijn voeg dan de melk toe, breng op smaak met peper en zout en de eieren warm het geheel goed door en strooi de peterselie als laatste op de soep. Dit is voor ongeveer 6 porties.

Jan Meine

Ga in uw binnenkamer

Theologen, die opzichtig op de hoeken der straten plachten te bidden, verwijst Jezus naar hun binnenkamer (Matteüs 6). In mijn ‘De Weg van de Stilte’ heb ik laten zien dat bij mystieken de binnenkamer het beeld is voor hun innerlijke ruimte. In onze drukke cultuur verloren velen de sleutel van hun ‘binnenkamer’ en zijn anderen in hun burn-out daarnaar weer op zoek. Terwijl ik mij onledig hield met het óp-ruimen van een deel van mijn bibliotheek, vond ik een artikel van de bekende pastoraal psycholoog H. Faber over ons innerlijk als ruimte voor twee typen spiritualiteit. Allereerst is daar het gesprek met onszelf. Bekende voorbeelden zijn: Augustinus, die zich in zijn Confessiones naar zijn bekering toe worstelt; Dietrich Bonhoeffer, die in zijn gevangenschapbrieven zich afvraagt: ”wie ben ik eigenlijk” en hoe zal de theologie na de oorlog er uit zou moeten zien; Pascal: “Het hart heeft zijn redenen, die de rede niet kent”.

Er zijn ook mensen, mystici, die in hun binnenkamer zo’n interne dialoog met zichzelf niet voeren, maar hun verlangen naar een wording met ‘god’ ervaren. Voorbeelden: Teresa van Avila en voor onze tijd Dorothee Sölle en Maria de Groot. De lezer vraagt zich nu misschien af: Hoe is dat bij mij?

Faber suggereert, dat hier het verschil tussen protestant (meer gericht op de leer en de daad) en (rooms)katholiek (gericht op het mysterie en het ritueel) een rol speelt. Wanneer mijn boeken door mijn handen gaan kom ik mijzelf tegen. Ik blijf me in beide typen te herkennen, maar misschien sterker in het ‘roomse’ met een li-

turgie, die het verlangen naar ‘god’ vormgeeft. Om het actueel te zeggen zit ik deels in de verkeerde kerk, hoewel zonder drang tot overstappen.

Die dubbelheid in onze spiritualiteit hangt ook samen met de rol die volgens psychoanalytische theorieën (Jung e.a.) ‘de vaders’ en ‘de moeders’ als archetypen spelen in ons godsbeeld.

Het kind ervaart allereerst eenheid met de moeder (de schoot), geborgenheid en beschikbaarheid. Het moederlijke godsbeeld wordt gezocht in contemplatie en meditatie. We verlangen naar ‘god’ als een kind naar de moeder (Psalm 25).

Na verloop van enige jaren komt de vader (de stem) in beeld. Hij staat voor het zelfstandig worden en verantwoordelijk zijn. Hij verbeeldt het gezag van de vader-god.

De ruimte ontbreekt me dit hier uit te werken. Misschien is deze observatie wel aanleiding eens in de binnenkamer naar u zelf te kijken en daar ook het ‘verlangen naar god’, Vader én Moeder, te ontdekken.

Jan de Jongh, em. Studentenpastor

Het madeliefje

Ik keek zojuist een madeliefje in haar ogen
en zag wel honderd diamantjes in haar hart
het zonlicht speelde met hun flonkeringen
wel honderd diamantjes in puur goud gevat

een dure bloem

dacht ik

maar zie

de zomer met zijn gulle lach

maakte van geen enkele prijs gewag

Oeke Kruythof

De vis en de boom

Met 14 mensen ga ik naar de sjoel/synagoge in Leeuwarden. Tijdens de Tweede Wereldoorlog is de Joodse gemeenschap grotendeels verdwenen omdat veel Joden zijn weggevoerd en in concentratiekampen vermoord. Aan de achterkant van het gebouw is de vroegere kosterwoning, nu de sjoel van de orthodox Joodse gemeenschap Friesland. De inrichting komt grotendeels uit Gorredijk en de sjoel is in 1982 geopend.

We worden gastvrij door Awram opgewacht. Hij is met pensioen,

heeft zich te verdiept in de Thora en leidt nu ook diensten in de Sjoel. De mannen krijgen een keppeltje op hun hoofd. Vandaag gaat het over de vraag wat kleurrijk voor je betekent, ook vanuit het geloof. Voor Awram was het de eerste keer dat hij hier diep over na heeft gedacht. ‘Dus kortgeleden heb ik ontdekt, dat kleurrijk prachtig is’, zegt Awram. ‘De kleuren hebben grote invloed op mensen, kijk naar de natuur, de planten. En wij mensen kunnen de kleurrijke ladder beklimmen waardoor onze kennis kan stijgen’, zegt Awram. ‘Wat je ziet en onder woorden wilt brengen, is een uitdaging in je leven. Kleurrijk kijken we ook naar elkaar en naar problemen. Een slechte eigenschap is om het ‘ik’ daarbij het belangrijkste te vinden. We laten elkaar vaak niet zo vrij als we bedoelen. Maar als je bedoelingen goed zijn, kun je nooit iets echt verkeerd zeggen. De vraag is dan, wat de ander bedoelt. We moeten elkaar niet afrekenen op het eens willen zijn met elkaar’. Hierover spreken we, ieder vanuit de eigen overtuiging. Als het spannend wordt, zegt Awram: ‘Veroordeel een vis niet door in een boom te moeten klimmen. Een vis kan niet iets doen wat niet bij een vis hoort. Dus probeer elkaar eerst te begrijpen.’

Een actuele discussie is om de gordijnen tijdens plechtigheden in de sjoel wel of niet te sluiten. Want angst voor agressie leeft weer op bij Joodse mensen. Ze merken dat een keppeltje of zichtbaar een joods sieraad dragen, vervelende reacties kan oproepen. Openheid is belangrijk, maar je bent dan ook kwetsbaar. Zeker de oudere mensen voelen zich teruggeworpen op wat tijdens de oorlog is gebeurd. ‘Het zou geweldig zijn’, vind Awram, ‘wanneer ieder open wil staan voor de rijkdom van die verschillende kleuren’.

Want: Uiteindelijk gaat het er niet om wat wij van elkaar weten, maar gaat het er wel om wat wij voor elkaar betekenen.

Corry Nicolay (PKN predikant kleurrijke communicatie)

Zuster Amatrix

‘Wij slaan een kruisje voor het bidden, maar zij niet,’ zei zuster Amatrix ruim vijfenveertig jaar geleden toen ze met een liefdevolle blik onze klas rondkeek en naar mijn broer en mij wees. We zaten als enige protestanten op een katholieke school in een dorp aan de Oude Rijn en stonden ietwat verlegen naast haar. Hij in zijn blauwe met grijze spencer, ik in mijn bruine met oranje.

Dit verhaal werd ons thuis regelmatig verteld. We namen het mee naar het dorp aan de Lek waar ik vanaf mijn vijfde opgroeide en waar ik

halverwege mijn rechtenstudie vanwege een chronische ziekte noodgedwongen weer moest gaan wonen. Het werd voor mij de grondtoon van mijn geloof en hielp me om vanaf mijn bed met de gejaagde buitenwereld om te kunnen blijven gaan.

Lange tijd had ik er niet meer aan gedacht, totdat ik vorig jaar met een jongerenwerker en negen jongeren in ons dorp een Jongeren Ontmoetingsplek mocht realiseren. Deze tieners kregen subsidie voor ons project en werden samen met de gemeente verantwoordelijk voor het onderhoud en beheer van de JOP. Tot onze aangename verrassing wilden ze ook jaarlijks iets voor ouderen gaan organiseren. De eerste keer werd het een herfstlunch voor 65-plussers, aan lange tafels in de aula van de Brede School. Voordat de jongeren soep en broodjes serveerden, mocht ik via een Skypeverbinding de middag openen. Ik wenste onze gasten vanaf mijn bed een smaakvolle en gezellige lunch toe en vroeg een moment stilte.

Ineens overviel me een intens gevoel van dankbaarheid. Ik was blij en dankbaar omdat ziek en gezond, jong en oud, kerkelijk betrokken of niet meedeed. Maar er was meer. Het ging dieper. Het leek wel alsof er een helder licht straalde, een vertrouwen dat alle verschillen zou overbruggen. Ook als we na de lunch allemaal weer naar onze eigen huizen zouden teruggaan en diepe kloven tussen allerlei bevolkingsgroepen het dagelijkse nieuws weer zouden domineren. Maar waar kwam dit gevoel toch vandaan?

Ineens wist ik het: het leek wel alsof zuster Amatrix tijdens de lunch in de Brede School tussen jong en oud was gaan zitten en ons met haar mantra en liefdevolle blik opnieuw aanstak.

Christine van Reeuwijk

Innerlijk reisadvies

Vannacht droomde ik over de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport.

Er was een extra journaaluitzending ingelast. Wat zou er zijn? Zou hij in quarantaine zitten of burn-out zijn geraakt. Of zou hij extra Troost-tv gaan aanbieden of een oproep doen om nog vaker te lezen, bewegen, klussen of je handen te wassen?

Hij kwam in beeld, zat niet in een studio, maar in zijn huiskamer. Hij ging bij het raam staan en zei: 'Ik wil jullie bedanken voor jullie brieven met zorgen om mijn werkdruk, maar wees gerust. Ik pas goed op mezelf en kom nu niet met een nieuwe coronamaatregel, wel met een innerlijk reisadvies.'

Hij ging iets rechter op staan en zei: ‘Ik maakte me de afgelopen tijd grote zorgen, om de wereld, het land, om u en jou. En was bang dat ik zelf ook besmet zou raken, op de ic zou belanden of nog erger. Ik keerde naar binnen, doorleefde mijn angst en kwam weer in beweging voor alle zieke mensen, waarvan velen aan de beademing lagen. En voor alle mensen die een dierbare verloren, soms zelfs zonder afscheid te kunnen nemen.

Maar er is meer, morgen, overmorgen zal ik de stilte weer opzoeken, want straks als we allemaal ons gewone ritme weer oppakken, mogen we de ander nog steeds niet vergeten. Vooral de ander die ook na de coronacrisis te oud of ziek is om naar buiten te gaan. Het is goed dat we elkaar zoveel mogelijk vermaken, maar durf ook stil te staan en met elkaar te praten. Niemand heeft hiervoor gekozen, niemand heeft ons dit aangedaan. Maar nu het eenmaal zo is probeer ik, in ons aller toekomstbelang, mijn stiltekansen te blijven grijpen.’

Toen ik wakker werd, vouwde ik mijn handen. ‘Lieve God, laat dit niet bij dromen blijven.’

Christine van Reeuwijk

